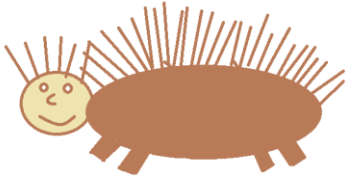

Ježić Bocko

Bio jednom jedan jež po imenu Bocko. Nije imao puno prijatelja, jer se tek nedavno doselio u šumu. Zbog toga je bio jako tužan, nitko ga u šumi nije podnosio jer je manji od drugih te nije mogao raditi sve što drugi mogu. Imao je samo jednu prijateljicu Niku koja je našla nove prijatelje i njega zaboravila. Sagrađio je svoju kućicu sam bez ičije pomoći. Tko god ga vidi da šepće šumom svi govore da je glup, malen i da od njega

nema nikakve koristi, te da bi ga trebali otjerati iz šume. I tako jednoga dana stanari šume se dogovore da se okupe te donesu odluku hoće li istjerati tog nekorisnog Bocka. Bocko je saznao za to da bi ga trebali istjerati iz šume i odmah počeo plakati od tuge, kada ga trebaju onda im je svima dobar, a sad ga preziru. I napokon došao je i taj dan kada su morali odlučiti hoće li ježića Bocka istjerati iz šume. Ali upravo toga dana šuma je ostala bez vode, njihov jedini izvor od jake vrućine presušio je. Tako da su imali većih problema od Bocka pa su otkazali skupštinu. Svi stanovnici šume pa i Bocko dobili su zadatak da kopaju dok ne dođu do vode. Tako je i bilo svi su se primili alata i krenuli kopati. Kopali su cijeli dan i niko ništa nije pronašao, ni kap vode. Sutradan su nastavili sa kopanjem, ali su se na popodnevnom odmoru sjetili da moraju obaviti onu skupštinu u vezi sa Bockom. I tako je i bilo okupili su se i dogovorili da Bocko ode iz šume, ali neka ostane još nekoliko dana dok se ne snađe za novi smještaj. Svi su bili veseli zbog toga, naravno osim jadnoga ježića. Ali ako ne bude tražio izvor mora odmah napustiti šumu, svi su mislili da on taj izvor neće nikada pronaći. Jadni jež bio je uporan, svojom malom lopaticom kopao je brže nego što su oni mogli zamisliti. Tako da su nakon skupštine nastavili tražiti izvor. Jež je bio uporan te se trudio naći izvor, i tako Bocko pronađe izvor. Bio je presretan i svima priopćio tu radosnu vijest, ostali nisu mogli vjerovati pa su svi otišli vidjeti je li to istina. Kad tamo stvarno voda izvire, bili su zahvalni ježu i rekli da ostane u šumi te da je on njihov heroj. Od tada ježića su svi voljeli i poštovali, u društvu je bio najpoželjniji. Našao je puno, puno prijatelja, svaki dan je išao u park i igrao se s njima. Njegovi prijatelji su mu pomogli da sagrađi novu, veliku kuću. Svakim danom bio je sretniji i veselio se sa prijateljima.

Autor: Milana Topo 5.b, OŠ Dvor